

Μέ τήν ἐπέτειο τοῦ κληρονομικοῦ ἠρωϊκοῦ "ΟΧΙ", πού ἐρωτάσαμε προχθές, θά πρέπει νά διακόψουμε τήν συνέχεια στήν συζήτησή μας. Εἶναι ἀνάγκη νά σταθοῦμε κι ἐμεῖς μπροστά στό μεγάλο γεγονός, πού μᾶς θυμίζει αὐτή ἡ ἐνδοξη μέρα. Ἐς προσπαθήσουμε νά πάρουμε ἀπό αὐτό ὅση μπορούμε πιό πολλή δύναμη. Ἐτσι θά γίνουμε ἀντάξιοι κληρονόμοι ἐκείνων, πού μέ τό αἷμα τους χάραξαν πάνω στίς σελίδες τῆς ἱστορίας τά φωτεινά αὐτά παραδείγματα.

Ἐκείνη τήν ἀλησμόνητη μέρα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικός λαός εἶπε τό θρυλικό καί ζακουσμένο του "ΟΧΙ". Αὐτό ὅμως τό "ΟΧΙ" δέν ἀποτελοῦσε ἀπλῶς μιᾶ τυχαία ἄρνηση στόν ξένο εἰσβολέα, πού ἐρχόταν νά καταπατήσει τά θερά χώματα τῆς πατρίδας μας καί ν' ἀρπάξῃ τήν ἐθνική μας ἐλευθερία. Τό "ΟΧΙ" ἐκεῖνο εἶχε ἕνα βαθύτερο νόημα: ἐσήμαινε τήν προθυμία ὄλων μας νά θυσιασθοῦμε γιά νά υπερασπίσουμε τήν ἀνεξαρτησία μας καί τήν πατρίδα μας. Ἦταν τό πνεῦμα τῆς θυσίας. Ὅλοι μας εἶχαμε παραδεχθῆ, πῶς γιά νά υπερασπίσουμε τά σπίτια μας, τίς ἐλευθερίες μας, τήν πίστη μας, ἀξίζε νά θυσιάσουμε καί αὐτή τή ζωή μας. Καί γι' αὐτό ὄλοι, ἀκόμα καί οἱ γυναῖκες καί τά παιδιά, ἔτρεξαν πρόθυμα νά προσφέρουν ὅ,τι μπορούσαν γιά τόν ἀγῶνα. Ὅχι μόνο χρήματα καί ἄλλα ὑλικά ἀγαθά, ἀλλά καί κόπους, καί προσπάθειες, καί ἰδρώτα, καί αἷμα καί πολλές φορές καί αὐτή τή ζωή τους.

Τό πνεῦμα αὐτό τῆς θυσίας ἦταν ἡ ἐμπρακτική ἐφαρμογή ἐκείνων πού εἶπαμε στήν ἀρχή αὐτοῦ τοῦ χρόνου: "Ὅτι, γιά νά κατορθώσουμε μεγάλα πράγματα στή ζωή μας, πρέπει νά προσφέρουμε μεγάλες θυσίες. Ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ θυσία πού θά κάνουμε, τόσο καί πιό μεγάλο θά εἶναι ἐκεῖνο πού θά δημιουργήσουμε. Ἐν ἄλλῳ θέλουμε νά κάνουμε κάτι ὠραῖο καί μεγάλο, πρέπει νά θυσιάσουμε ὅ,τι ἔχουμε πιό πολύτιμο, ὡς καί αὐτή τήν ζωή μας.

Ἐτσι τώρα πού βρίσκεσθε ἀκόμα στό σχολεῖο καί εἶσθε νέοι: Ἐάν θέλετε νά μείνετε μέτριοι καί ἀσήμαντοι, τότε κυτᾶξτε μόνο τόν ἑαυτοῦλη σας καί τίς μικροαπολαύσεις σας. Ἐάν, ὅμως, θέλετε ἀπό τώρα, ἀπό τά μαθητικά σας θρανία, ἀπ' τήν πρώτη σας νεότητα, κάτι νά δημιουργήσετε, νά ἀφίσετε μιᾶ γραμμὴ φωτεινὴ ἀπ' ὅπου θά ἔχετε περάσει, τότε νά εἶσθε ἔτοιμοι νά ἀκολουθήσετε τό παράδειγμα ἐκείνων, πού ἐδημιούργησαν τήν 28 Ὀκτωβρίου. Θά πρέπει, μέ ἄλλα λόγια, νά βάλετε βαθειά μέσ' στήν ψυχὴ σας τό πνεῦμα τῆς 28 Ὀκτωβρίου, δηλαδή τό πνεῦμα τῆς θυσίας. Χωρίς αὐτό, ἄς μὴ ξεγελιώμαστε, δέν μπορεῖ νά γίνῃ τίποτε πού ν' ἀξίζει τόν κόπο ν' ἀναφέρῃ κανεὶς. Ἐνῶ, ἄμα αὐτό τό πνεῦμα ὑπάρχει, τότε, καί ὅλα τά ἄλλα νά κείπουν, θά ἐξοικονομηθοῦν, θ' ἀναπληρωθοῦν. Γι' αὐτό, ὁ καλύτερος ἑορτασμός τῆς μεγάλης ἐκείνης μέρας θά εἶναι νά προσπαθήσουμε, ὁ καθένας στόν τομέα του νά προσφέρῃ κάποια θυσία καί νά προσπαθήσῃ νά δημιουργήσῃ κάτι ἀληθινά μεγάλο, κάτι πού νά εἶναι ἀνάλογο μέ αὐτό, πού αἰσθάνθηκε τότε ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικός λαός. Μ' αὐτόν τόν τρόπο, ὅπως καί τότε, κοντά στά ἄλλα θά ἔχουμε ὁλόκληρη καί ὁλόψυχη τήν εὐλογία καί τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ.